

๑. สรุปประเด็นสำคัญที่องค์ปาฐก/วิทยากรแต่ละคนนำเสนอ

ชื่อองค์ปาฐก/ วิทยากร นายศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์

สรุปประเด็นสำคัญที่นำเสนอ

เกริ่นนำการจัดการความขัดแย้ง เราสามารถพูดได้ว่าทุกท่านเป็นนักจัดการความขัดแย้ง มีใครบ้างไม่เคยเกิดความขัดแย้ง ซึ่งไม่น่าจะมี แต่เมื่อเราพูดถึงความขัดแย้งเรามักพูดถึงต้นเหตุของความขัดแย้งและผลที่เกิดขึ้น แต่เราไม่ค่อยพูดถึงวิธีการจัดการความขัดแย้ง สุนัขกัดกันส่วนใหญ่จะใช้น้ำสาดเพื่อให้หยุดการกัดกัน คนเราก็เช่นกันเราก็ยังต้องใช้น้ำอยู่ คือ H₂O (H=Harmony, 2=Together, O=Opportunity) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก็จะเหมือนกับบั้งขี้คว่ำที่ขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดสูงสุดแล้วค่อยๆ ลดลง โดยส่วนแรกที่มีความขัดแย้งกำลังขึ้นเรียกว่า “ระดับป้องกัน” ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือที่เรียกว่าการประสานเสวนา ส่วนที่อยู่สูงสุดเรียกว่า “ระดับการจัดการ” จะอาศัยเครื่องมือของการประสานเสวนาหาทางออก ส่วนที่ความขัดแย้งลดลงเรียกว่า “ส่วนเยียวยา” ซึ่งเราจะพูดถึงส่วนป้องกันและส่วนจัดการซึ่งอาศัยกระบวนการที่เรียกว่า “การประสานเสวนา” ที่เราได้ทำงานวิจัยร่วมกับสำนักงานสุขภาพแห่งชาติ (ดั่งวิดิทัศน์แนบ)

ชื่อองค์ปาฐก/ วิทยากร นายชลัท ประเทืองรัตน และ ดร.สติธร ธนานิธิโชติ

สรุปผลการประสานเสวนาหาทางออก (ดั่ง PPT แนบ)

1. ผลระดับภูมิภาค (แนวทางที่อยากเห็นในระบบประกันสุขภาพ ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญ 3 ประเด็น ดังนี้)
 - a. การบริการสุขภาพและคุณภาพของการรับบริการ
 - b. การสร้างเสริมสุขภาพ
 - c. การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ผลระดับประเทศ (ฉันทมติแนวทางระบบสุขภาพของประเทศไทย)
 - a. ด้านการบริการสาธารณสุขและสุขภาพ
 - b. สร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข
 - c. การสร้างเสริมสุขภาพ
 - d. การเงินการคลังด้านสุขภาพ (กองทุนต่างๆ)
 - e. การส่งเสริมสนับสนุนการใช้และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ
 - f. ยาเสพติดหมดไป

“จากข้อมูลดังกล่าวเห็นว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานๆ ธรรมดาไม่ซับซ้อน ใครคิดก็ได้ แต่สิ่งสำคัญคือการเปิดพื้นที่ให้เขามีส่วนร่วมซึ่งเป็นความสำคัญทางจิตใจให้เขารู้สึกเป็นเจ้าของในข้อมูลดังกล่าว”

3. ผลจากแบบสอบถาม

- a. ระบบจัดการสุขภาพที่ประชาชนอยากให้เป็นอย่างมากที่สุดคือทำให้ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยตนเอง

- b. ระบบจัดการสุขภาพที่ให้รัฐเป็นผู้จัด ภายหลังจากจัดการประชาเสวนาแล้วพบว่าประชาชนเห็นพ้องกับการให้รัฐจัดระบบสุขภาพลดลง
- c. ประชาชนไม่ค่อยเห็นด้วยกับการให้เอกชนเข้ามาจัดการระบบสุขภาพทั้งหมด

ชื่อองค์กร/ วิทยากร ดร.สติธร ธนานิธิโชติ และคณะทำงานระดับจังหวัด

สรุปประเด็นสำคัญที่นำเสนอ

ทดลองทำกระบวนการประชาเสวนาและตอบข้อซักถามต่อกระบวนการประชาเสวนาจากผู้เข้าร่วม

๒. ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายในหัวข้อนี้

- 1.การประชาเสวนา: แนวคิดและเครื่องมือในการจัดการความขัดแย้งทางความคิดในกระบวนการประชาธิปไตย
- 2.ตัวแบบที่นำแนวคิดไปใช้: การขับเคลื่อนทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติด้วยการประชาเสวนาหาทางออก
- 3.บทเรียนและแนวทางพัฒนากระบวนการ
- 4.การขยายผลและประยุกต์ใช้กับประเด็นสาธารณะอื่นๆ

๓. ข้อเสนอแนะที่ได้จากที่ประชุมในหัวข้อนี้

- 1.งานวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นเรื่องระบบสุขภาพที่อยากให้คนอื่นจัดให้ ไม่ได้มองระบบสุขภาพจากการพึ่งตนเอง ที่เราสามารถทำได้เลย เช่น กินเป็น อยู่เป็น ไม่ต้องพึ่งพอ อยากให้อยู่ในธรรมนูญสุขภาพ
2. ประชาเสวนาเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งของบ้านเมืองได้ แต่อยากได้ยินข้อจำกัดของการประชาเสวนา และประเด็นใดที่เราสามารถนำกระบวนการประชาเสวนามาใช้ได้
- 3.ธรรมนูญสุขภาพเป็นสิ่งที่ชาวบ้านเข้าใจยาก น่าจะใช้คำว่า กฎกติกาเรื่องสุขภาพ
- 4.ชื่นชมในกระบวนการทำงาน ซึ่งต้องลำบากเหนื่อยลำพอสสมควร แต่การสู่มุมตัวอย่างอาจน้อยเกินไปหรือไม่ ขณะที่อาสาสมัครสาธารณะสุขเกิดจากผู้มีจิตอาสา ไม่สมควรจำกัดวุฒิการศึกษาของอาสาสมัครสาธารณะสุข
- 5.การแก้ปัญหาความขัดแย้งต้องเริ่มจากการสร้างความเท่าเทียมกัน
- 6.การประชาเสวนาต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้การทิ้งหัวโขนในตำแหน่งต่างๆ ของตน
- 7.กองทุนต้องมีการร่วมกันทั้งประชาชน ท้องถิ่น และรัฐบาล
- 8.ท้องถิ่นส่วนใหญ่มีงบประมาณจำกัดสำหรับการสนับสนุนเรื่องสุขภาพ ส่วนใหญ่จะเป็นการสร้างสาธารณูปโภค
- 9.การประชาเสวนาจะนำไปใช้ได้โดยประสพผลผู้เข้าร่วมต้องเชื่อมั่นต่อกระบวนการ และเชื่อต่อผู้เอื้อกระบวนการ ภายใต้อข้อมูลข้อเท็จจริง (ไม่ใช่ความรู้สึก)